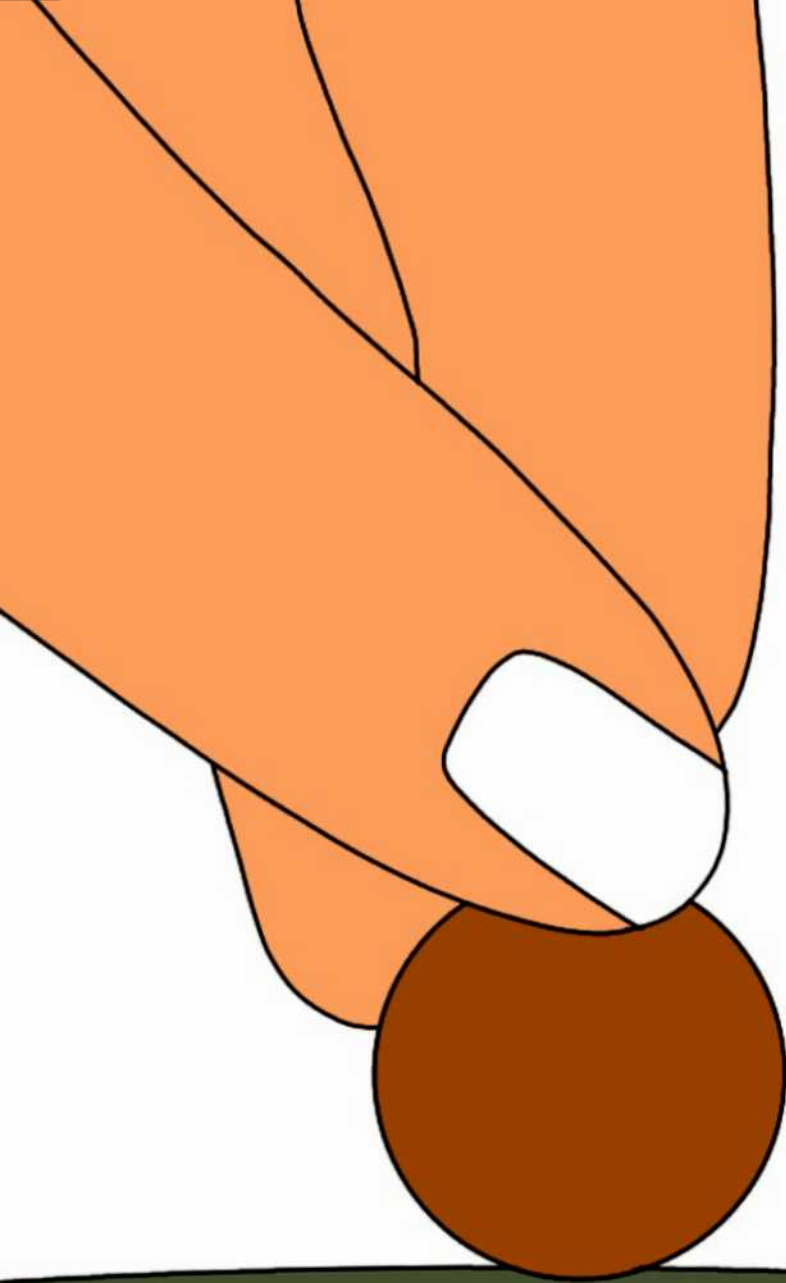

Unë ju tregova të gjitha
se si duhet të punoni
kaq shumë për të
mbështetur të dobëtit
dhe për të kujtuar fjalët
e Zotit Jezus se si tha:
**Është më e bekuar të
japësh sesa të marrësh.**
Veprat e Apostujve 20:35

LËMOSHË

Lëmoshë - veshje, ushqim ose para që u jepen njerëzve të varfër

Ungjijtë

Kini kujdes që të mos e jepni lëmoshën tuaj përpara njerëzve, për t'u parë prej tyre, përndryshe nuk keni asnjë shpërblim nga Ati juaj që është në qiej. Prandaj, kur jep lëmoshë, mos i bie borisë para teje, siç bëjnë hipokritët në sinagoga dhe në rrugë, që të kenë lavdi nga njerëzit. Në të vërtetë po ju them se ata kanë shpërblimin e tyre. Por kur jep lëmoshë, e majta jote të mos dijë se çfarë bën dora jote e djathtë, që lëmosha jote të jetë në fshehtësi dhe Ati yt që sheh në fshehtësi do të të shpërblejë haptas. Mateu 6:1-4

Dhe Jezusi duke u përgjigjur tha: " Një njeri zbriti nga Jeruzalemi në Jeriko dhe ra në mes të hajdutëve, të cilët ia hoqën rrobat, e plagosën dhe u larguan duke e lënë gjysmë të vdekur. Dhe rastësisht një prift zbriti andej dhe, kur e pa, kaloi në anën tjetër. Po kështu një Levit, kur ishte në atë vend, erdhi, e shikoi dhe kaloi në anën tjetër. Por një farë samaritani, ndërsa po udhëtonte, erdhi atje ku ishte dhe, kur e pa, pati dhembshuri për të, shkoi tek ai, ia lidhi plagët, duke i derdhur vaj dhe verë, e vuri mbi kafshën e tij, e çoi në një han dhe u kujdes për të. Të nesërmen, kur u nis, nxori dy denarë, ia dha pritësit dhe i tha: "Kujdes për të; dhe çfarëdo që të shpenzosh më shumë, kur të kthehem, do të të shpërblej. Cili nga këta të tre, mendoni ju, ishte i afërmi i atij që ra në mes të hajdutëve? Dhe ai tha: "Ai që tregoi mëshirë për të". Atëherë Jezusi i tha: ' Shko dhe bëj edhe ti'. Lluca 10:30-37

Por më mirë jepni lëmoshë nga ato që keni; dhe, vini re, të gjitha gjërat janë të pastra për ju. Lluca 11:41

Shitni atë që keni dhe jepni lëmoshë; siguroni vetes thasë që nuk janë të vjetra, një thesar në qiej që nuk shuhet, ku nuk afrohet asnjë hajdut, as tenja nuk prish. Sepse ku është thesari juaj, aty do të jetë edhe zemra juaj. Lluca 12:33-34

Veprat

Tani Pjetri dhe Gjoni u ngjitën bashkë në tempull në orën e lutjes, që ishte ora e nëntë. Dhe sillte një njeri të çalë që nga barku i nënës së tij, të cilin e vendosnin çdo ditë te porta e tempullit që quhet e Bukura, për t'u kërkuar lëmoshë atyre që hynin në tempull; Ai që pa Pjetrin dhe Gjonin që po shkonin në tempull, kërkoi lëmoshë. Dhe Pjetri, duke i ngulur sytë mbi të bashkë me Gjonin, tha: "Na shiko. Dhe ai u kushtoi vëmendje atyre, duke pritur të merrte diçka prej tyre. Atëherë Pjetri tha: "Nuk kam as argjend, as ar; por ato që kam unë po të jap: në emër të Jezu Krishtit të Nazaretit çohu dhe ec. E kapi nga dora e djathtë dhe e ngriti; dhe menjëherë këmbët dhe kyçet e këmbës iu forcuan. Dhe ai, duke u kërcyer, u çua në këmbë, eci dhe hyri me ta në tempull, duke ecur, duke u kërcyer dhe duke lavdëruar Perëndinë. Veprat e Apostujve 3:1-8

Dhe turma e atyre që besuan ishin me një zemër dhe një shpirt të vetëm; por i kishin të gjitha gjërat e përbashkëta. Dhe apostujt me fuqi të madhe dhanë dëshmi për ringjalljen e Zotit Jezus dhe hir i madh ishte mbi të gjithë. Nuk kishte asnjë prej tyre që të mungonte, sepse të gjithë ata që kishin

Unë ju tregova të gjitha se si duke u munduar kështu duhet të përkrahni të dobët,
dhe për të kujtuar fjalët e Zotit Jezus, se si ai tha:
Është më e bekuar të japësh sesa të marrësh.
Veprat e Apostujve 20:35

toka ose shtëpi i shisnin dhe sillnin çmimet e gjërave që shiteshin dhe i vinin te këmbët e apostujve; dhe secilit i ndahej sipas nevojës. Dhe Jozes, i cili nga apostujt quhej Barnaba, (që do të thotë: "Biri i ngushëllimit") Levit dhe nga vendi i Qipros, që kishte tokë, e shiti, i solli paratë dhe ua vuri te këmbët e apostujve. Veprat e Apostujve 4:32-37

Tani ishte në Jopë një dishepull me emër Tabitha, që përkthyer quhet Dorkas; kjo grua ishte plot me vepra të mira dhe me lëmoshë që bënte. Veprat e Apostujve 9:36

Ishte një njeri në Cezare, i quajtur Korneli, një centurion i bandës, i quajtur banda italiane, njeri i devotshëm dhe që kishte frikë nga Perëndia me gjithë shtëpinë e tij, që i jepte shumë lëmoshë popullit dhe i lutej vazhdimisht Perëndisë. Ai pa në një vegim me sa duket rreth orës së nëntë të ditës një engjëll të Perëndisë që hyri tek ai dhe i tha: "Kornel". Dhe, kur e shikoi, pati frikë dhe tha: "Ç'është, Zot?". Dhe ai i tha: "Lutjet e tua dhe lëmosha jote janë ngjitur në një kujtim përpara Perëndisë". Veprat e Apostujve 10:1-4

Dhe Korneli tha: "Katër ditë më parë isha duke agjëruar deri në këtë orë; dhe në orën e nëntë u luta në shtëpinë time, dhe ja, një burrë qëndroi para meje i veshur me rroba të ndezura dhe tha: "Kornel, lutja jote u dëgjua dhe lëmosha jote u kujtua në sytë e Perëndisë". Veprat e Apostujve 10:30-31

Unë ju tregova të gjitha se si duhet të punoni kaq shumë për të mbështetur të dobët dhe për të kujtuar fjalët e Zotit Jezus se si tha: " **Është më e bekuar të japësh sesa të marrësh**". Veprat e Apostujve 20:35

Dhe këtu e ushtroj veten time, që të kem gjithmonë një ndërgjegje pa fyese ndaj Perëndisë dhe ndaj njerëzve. Tani, pas shumë vitesh, erdha për t'i sjellë popullit tim lëmoshë dhe oferta. Veprat e Apostujve 24:16-17

Ai që vidhte, le të mos vjedhë më, por më tepër le të mundohet, duke punuar me duart e veta atë që është e mirë, që t'i duhet t'i japë atij që ka nevojë. Efesianëve 4:28

Apokrifë

Unë Tobit kam ecur gjatë gjithë ditëve të jetës sime në rrugët e së vërtetës dhe të drejtësisë dhe kam bërë shumë lëmoshë për vëllezërit e mi dhe për kombin tim, që erdhën me mua në Ninive, në vendin e Asirianëve. Tobit 1:3

Dhe në kohën e Enemessarit u dhashë shumë lëmoshë vëllezërve të mi, bukën time u dhashë të uriturve dhe rrobat e mia lakuriqëve; dhe nëse shihja ndonjë nga kombi im të vdekur ose të hedhur rreth mureve të Ninevisë, e varrosja. Tobit 1:16-17

Jep lëmoshë nga pasuria jote; e kur të japësh lëmoshë, syri yt mos të ketë zili, mos e largo fytyrën nga ndonjë i varfër dhe fytyra e Perëndisë nuk do të të largohet. Nëse ke bollëk, jep lëmoshë në përputhje me rrethanat; nëse ke vetëm pak, mos ki frikë të japësh sa më pak, sepse grumbullon një

Unë ju tregova të gjitha se si duke u munduar kështu duhet të përkrahni të dobët,
dhe për të kujtuar fjalët e Zotit Jezus, se si ai tha:
Është më e bekuar të japësh sesa të marrësh.
Veprat e Apostujve 20:35

thesar të mirë për veten tënde kundër ditës së nevojës. Sepse ajo lëmoshë çliron nga vdekja dhe nuk vuan të vijë në errësirë. Sepse lëmosha është një dhuratë e mirë për të gjithë ata që e japin atë në sytë e Shumë të Lartit. Tobit 4:7-11

Jepi bukën tënde të uriturve dhe rrobat e tua lakuriqëve; Jep lëmoshë sipas bollëkut tënd, dhe syri yt le të mos ketë zili kur jep lëmoshë. Tobit 4:16

Namazi është i mirë me agjërimin, zeqatin dhe mirësinë. Pak me drejtësi është më mirë se shumë me padrejtësi. Është më mirë të japësh lëmoshë sesa të grumbullosh ar, sepse lëmosha çliron nga vdekja dhe pastron çdo mëkat. Ata që ushtrojnë lëmoshë dhe drejtësi do të mbushen me jetë: Tobit 12:8-9

Kështu, Tobiti i dha fund lavdërimit të Perëndisë. Ai ishte pesëdhjetë e tetë vjeç kur humbi shikimin, i cili iu rikthye pas tetë vjetësh; dha lëmoshë dhe u rrit në frikën e Zotit Perëndi dhe e lëvdoi. Tobit 14:1-2

Dhe më varros mua me denjësisht dhe nënën tënde me mua; por mos rri më në Nineve. Kujto, biri im, si e trajtoi Amanin Akiakari që e rriti, si nga drita e solli në errësirë dhe si e shpërbleu përsëri; megjithatë Akiakari shpëtoi, por tjetri mori shpërblimin e tij, sepse zbriti në errësirë. Manasi dha lëmoshë dhe shpëtoi nga leqet e vdekjes që i kishin ngritur; por Amani ra në lak dhe vdiq. Prandaj tani, biri im, mendo se çfarë bën lëmosha dhe si të çliron drejtësi. Pasi tha këto gjëra, dha shpirt në shtrat, duke qenë njëqind e tetë e pesëdhjetë vjeç; dhe e varrosi me nder. Tobit 14:10-11

Uji do të shuajë një zjarr flakërues; dhe lëmosha bën shlyerjen e mëkateve. Eklisiastiku 3:30

Mos u dëshpëro kur të falësh namazin tënd dhe mos lër pas dore të japësh lëmoshë. Eklisiastiku 7:10

Nuk mund t'i vijë asnjë e mirë atij që është gjithmonë i zënë me të keqen, as atij që nuk jep lëmoshë. Eklisiastiku 12:3

Lëmosha e njeriut është si një vulë me të, dhe ai do t'i mbajë veprat e mira të njeriut si bebja e syrit dhe do t'u japë pendim bijve dhe vajzave të tij. Eklisiastiku 17:22

Mbylle lëmoshën në magazinat e tua dhe ajo do të të çlirojë nga çdo fatkeqësi. Eklisiastiku 29:12

Ai që e do arin nuk do të shfajësohet dhe atij që ndjek prishjen do t'i mjaftojë. Ari ka qenë rrënimi i shumë njerëzve dhe shkatërrimi i tyre ishte i pranishëm. Është një pengesë për ata që i bëjnë flijime dhe çdo budalla do të kapet me të. Lum i pasuri që gjendet pa të meta dhe nuk ka shkuar pas arit. Kush është ai? dhe ne do ta quajmë të bekuar, sepse ai ka bërë gjëra të mrekullueshme midis popullit të tij. Kush u sprovua me këtë dhe u gjet i përsosur? atëherë le të lavdërohet. Kush mund të ofendojë dhe nuk ka ofenduar? apo ka bërë të keqen dhe nuk e ka bërë? Të mirat e tij do të vendosen dhe asambleja do të deklarojë lëmoshën e tij. Eklisiastiku 31:5-11

Ai që shpërblen një shpërblim të mirë ofron miell të mirë; dhe ai që jep lëmoshë bën flijime lavdërimi. Eklisiastiku 35:2

Vëllezërit dhe ndihma janë kundër kohës së fatkeqësisë, por lëmosha do të sjellë më shumë se të dy. Eklisiastiku 40:24

Librat e humbur të Biblës

Virgjëresha Mari e bekuar dhe e lavdishme, e lindur nga raca mbretërore dhe familja e Davidit, lindi në qytetin e Nazaretit dhe u arsimua në Jeruzalem, në tempullin e Zotit. Babai i saj quhej Joakim dhe e ëma Ana. Familja e babait të saj ishte nga Galilea dhe nga qyteti i Nazaretit. Familja e nënës së saj ishte nga Betlehem. Jetët e tyre ishin të qarta dhe të drejta në sytë e Zotit, të devotshme dhe të patëmetë përpara njerëzve. Sepse ata e ndanë gjithë pasurinë e tyre në tri pjesë: Njëren prej të cilave ia kushtuan tempullit dhe zyrtarëve të tempullit; një tjetër e shpërndanë mes të huajve dhe personave në rrethana të këqija; dhe të tretën e rezervuan për vete dhe për përdorimet e familjes së tyre. Ungjilli i Lindjes së Marisë 1:1-4

Mos ki frikë, Joakim, mos u shqetëso kur shikon mua, sepse unë jam një engjëll i Zotit i dërguar te ti, që të të njoftoj që lutjet e tua të dëgjohen dhe lëmosha jote të ngjitet në sytë e Perëndisë. Ungjilli i Lindjes së Marisë 2:3

Më pas engjëlli iu shfaq Anës, gruas së tij, duke i thënë: Mos ki frikë dhe mos mendo se ajo që sheh është një frymë. Sepse unë jam ai engjëlli që kam ofruar lutjet dhe lëmoshë tuaj përpara Perëndisë dhe tani jam dërguar te ju, që t'ju njoftoj se do t'ju lindë një vajzë, e cila do të quhet Mari dhe do të jetë e bekuar mbi të gjitha gratë. Ungjilli i Lindjes së Marisë 3:1-2

Libri i Tretë i Bariut të Hermasit 2:1-13 (Similitudes)

1 Ndërsa po ecja në fushë, dhe shikoja elbin dhe hardhinë dhe mendoja me vete për frutat e tyre, një engjëll m'u shfaq dhe më tha; Çfarë është ajo për të cilën mendon kaq gjatë brenda vetes?

2 Dhe unë i thashë: "Zotëri, mendoj për këtë hardhi dhe këtë el, sepse frytet e tyre janë të bukura". Dhe ai më tha; Këto dy pemë janë vendosur si model për shërbëtorët e Perëndisë.

3 Dhe unë i thashë: Zotëri, do të dija se në çfarë konsiston modeli i këtyre pemëve që ti përmend. Dëgjoni, thotë ai; po e sheh këtë hardhi dhe këtë eld; Zotëri, thashë, i shoh ata,

4 Kjo hardhi, thotë ai, është pjellore, por elfi është një pemë pa fruta. Megjithatë, kjo hardhi, po të mos ishte e prerë nga ky elm dhe e mbështetur prej saj, nuk do të jepte shumë fryt; por i shtrirë përtokë do të jepte vetëm fryt të keq, sepse nuk varej në elom; ndërsa, duke u mbështetur në el, jep fryt edhe për vete edhe për atë.

5 Shihni, pra, se si elma jep jo më pak, por më tepër fryt se hardhia. Si, zotëri, thashë, a jep më shumë fryt se hardhia? Sepse, tha ai, hardhia që mbështetet mbi elbin jep fryt shumë dhe të mirë; ndërsa, nëse do të shtrihej në tokë, do të mbante vetëm pak, dhe kjo shumë e sëmure.

6 Prandaj, ky shëmbëlltyrë u paraqitet shërbëtorëve të Perëndisë; dhe përfaqëson njeriun e pasur dhe të varfër. Unë u përgjigja: "Zotëri, ma trego këtë". Dëgjo, tha ai; i pasuri ka pasuri; por për Zotin ai është i varfër; sepse ai merr përsipër pasuritë e tij dhe i lutet vetëm pak Zotit; dhe lutjet që ai bën janë përtace dhe pa forcë.

Unë ju tregova të gjitha se si duke u munduar kështu duhet të përkrahni të dobët,
dhe për të kujtuar fjalët e Zotit Jezus, se si ai tha:

Është më e bekuar të japësh sesa të marrësh.

Veprat e Apostujve 20:35

7 Prandaj, kur i pasuri ia afron të varfërit ato gjëra që dëshiron, i varfëri i lutet Zotit për të pasurit; dhe Perëndia i jep të pasurit të gjitha të mirat, sepse i varfëri është i pasur në lutje; dhe kërkesat e tij kanë fuqi të madhe te Zoti.

8 Atëherë i pasuri u shërben të varfërve çdo gjë, sepse e kupton se Zoti e dëgjon; dhe ai, me dëshirë dhe pa dyshim, i jep atë që do dhe kujdeset që të mos i mungojë asgjë.

9 Dhe i varfëri falënderon Zotin për të pasurin; sepse të dy e bëjnë punën e tyre nga Zoti.

10 Pra, me burrat, elfi nuk mendohet të japë ndonjë fryt; dhe ata nuk e dinë dhe as kuptojnë se, duke u shtuar në hardhinë e saj, hardhia sjell një rritje të dyfishtë, si për vete ashtu edhe për elbin.

11 Kështu edhe të varfrit që i luten Zotit për të pasurit dëgohen prej tij; dhe pasuritë e tyre shtohen, sepse u shërbejnë të varfërve të pasurisë së tyre. Prandaj, të dy janë bërë pjesëmarrës në veprat e mira të njëri-tjetrit.

12 Kushdo, pra, që do t'i bëjë këto gjëra, ai nuk do të braktiset nga Zoti, por do të shkruhet në librin e jetës.

13 Lum ata që janë të pasur dhe e konsiderojnë veten të rritur, sepse ai që e kupton këtë do të jetë në gjendje t'u shërbejë disi të tjerëve.

Librat e harruar të Edenit

Testamenti i Zabulonit 2:1-21

1 Dhe tani fëmijë, unë ju që të zbatoni urdhërimet e Zotit dhe të tregoni mëshirë për fqinjët tuaj dhe të keni mëshirë për të gjithë, jo vetëm për njerëzit, por edhe për kafshët.

2 Për hir të gjithë kësaj, Zoti më bekoj dhe kur të gjithë vëllezërit e mi u sëmurën, unë shpëtova pa sëmundje, sepse Zoti i di qëllimet e secilit.

3 Kini, pra, dhembshuri në zemrat tuaja, bijtë e mi, sepse ashtu siç bën njeriu me të afërmin e tij, kështu do të bëjë edhe Zoti me të.

4 Sepse bijtë e vëllezërve të mi ishin të sëmurë dhe po vdisnin për shkak të Jozefit, sepse nuk treguan mëshirë në zemrat e tyre; por bijtë e mi u ruajtën pa sëmundje, siç e dini.

5 Kur isha në vendin e Kanaanit, në bregun e detit, bëra një peshk për Jakobin, atin tim; dhe kur shumë u mbytën në det, unë vazhdova i padëmtuar.

6 Unë kam qenë i pari që kam bërë një varkë për të lundruar në det, sepse Zoti më ka dhënë zgjuarsia dhe dituri në të.

7 Dhe hodha një timon pas tij dhe shtriva një vela mbi një copë tjetër druri të drejtë në mes.

8 Dhe unë lundrova aty përgjatë bregut, duke kapur peshk për shtëpinë e atit tim, derisa arritëm në Egjipt.

9 Dhe nëpërmjet dhembshurisë ndava kapjen time me çdo të huaj.

10 Dhe nëse një burrë ishte i huaj, i sëmurë ose i moshuar, unë i zieja peshqit, i vesha mirë dhe ua ofroja të gjithëve sipas nevojës, duke u pikëlluar dhe duke pasur dhembshuri për ta.

11 Prandaj edhe Zoti më ngop me bollëk peshqish kur kapja peshk; sepse ai që ndan me të afërmin e tij merr shumë më tepër nga Zoti.

12 Për pesë vjet kapja peshk dhe ia dhashë secilit që pashë dhe u mjaftova për të gjithë shtëpinë e atit tim.

13 Në verë kapja peshk dhe në dimër rrija dele me vëllezërit e mi.

14 Tani unë do t'ju tregoj atë që bëra.

Unë ju tregova të gjitha se si duke u munduar kështu duhet të përkrahni të dobëtit, dhe për të kujtuar fjalët e Zotit Jezus, se si ai tha:

Është më e bekuar të japësh sesa të marrësh.

Veprat e Apostujve 20:35

15 Në dimër pashë një njeri në ankth për shkak të lakuriqësisë dhe pata dhembshuri për të; vodha fshehurazi një rrobe nga shtëpia e atit tim dhe ia dhashë atij që ishte në ankth.

16 Prandaj, fëmijët e mi, nga ajo që Perëndia ju dhuron, tregoni dhembshuri dhe mëshirë pa hezitim për të gjithë njerëzit dhe jepini secilit me zemër të mirë.

17 Dhe nëse nuk keni mundësi t'i jepni atij që ka nevojë, kini dhembshuri për të në gjirin e mëshirës.

18 E di që dora ime nuk gjeti mjetin për t'i dhënë atij që kishte nevojë, dhe unë eca me të duke qarë për shtatë stade, dhe zorrët e mia lakmuan drejt tij me dhembshuri.

19 Kini, pra, edhe ju, bijtë e mi, dhembshuri ndaj çdo njeriu me mëshirë, që edhe Zoti të ketë mëshirë dhe mëshirë për ju.

20 Sepse edhe në ditët e fundit Perëndia do të dërgojë dhembshurinë e tij mbi tokë dhe kudo që të gjejë mëshirë, ai banon në të.

21 Sepse në shkallën në të cilën njeriu ka dhembshuri për fqinjët e tij, në të njëjtën masë ka edhe Zoti mbi të.

Unë ju tregova të gjitha se si duke u munduar kështu duhet të përkrahni të dobët,
dhe për të kujtuar fjalët e Zotit Jezus, se si ai tha:

Është më e bekuar të japësh sesa të marrësh.

Veprat e Apostujve 20:35